

Nr 105

Förmögenhetsförvaltning, januari 2007

Investering, konsumtion och slöseri

Ytterst är det den enskilde konsumenten som håller igång ekonomin. Allt som produceras, både varor och tjänster, skall till slut komma konsumenten till godo, på ett eller annat sätt. Inget produceras för sin egen skull, allt skall tillgodose våra behov. Den här orsakskedjan har en del svårt att se, en del fanatiker tror att stålverk bara är till för att smutsa ned när de i själva verket tillverkar plåt till deras nya bilar.

Konsumtion är en form av förbrukning men man kan ändå skilja på investering och ren konsumtion, även i konsumentledet. En ytterrock har inget andrahandsvärde = konsumtion, en segelbåt kan säljas, ibland tom. med vinst = investering. Detta handlar många diskussioner om i hemmen: mannens båt är en investering, (förnuftigt) hustruns päls en konsumtion (slöseri).

Varför nu allt detta? Jo, i juletider konsumeras det hejdlöst, vissa branscher har 30 – 50% av sin omsättning vid jultid. Dagens västvärld präglas av en näs-

tan vetlös iver att shoppa, gärna dyra, fina, statusbetonade saker. Det har vuxit upp en hel ”superlyxindustri” i både fastighets- och konsumtionsbranschen – som ett svar på nyrika olje- och It-miljonärers påstådda behov. Bra exempel är damhandväskor för så där CHF 10.000 med tre månaders leveranstid; penthouses i New York för \$110miljoner och för stads trafik halvt oanvändbara sportbilar (röda) för ett par hundratusen CHF.

Dessa konsumenter har råd men många andra köper för mer än de har råd – offer för den sk. ”lyxfällan” (det gäller att hänga med, fartblindhet på shoppingstråket; ”Lyxfällan” - programserie i svenska TV3, som jag ej sett). Det är lätt att ryckas med och börja tro på ”måsten” men det är ett säkert och effektivt sätt att förstöra sin ekonomi.

Ty – lika viktigt som det är att optimera inkomstsidan, lika viktigt är det att sköta utgiftssidan på ett vettigt sätt. Vi har tidigare talat om bankräntor (för konsumtion av